

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Nr. 210

25 februarie — 3 martie 2007

Duminica Ortodoxiei

Evanghelia duminicii (Ioan I, 43-51)

Pictură aflată în Altarul bisericii de la Drăgănescu, pictat de Părintele Arsenie Boca

Din cuprins:

◆ Răspuns duhovnicesc	2
◆ Fragment din Pastorală Sinodului la Duminica Ortodoxiei	2
◆ Cuvânt al Sfântului Vasile cel Mare	3

43. A doua zi voia să plece în Galileea și a găsit pe Filip. Și i-a zis Iisus: Urmează-Mi.

44. Iar Filip era din Betsaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru.

45. Filip a găsit pe Natanael și i-a zis: Am aflat pe Acela despre Care au scris Moise în Lege și proorocii, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret.

46. Și i-a zis Natanael: Din Nazaret poate fi ceva bun? Filip i-a zis: Vino și vezi.

47. Iisus a văzut pe Natanael venind către El și a zis despre el: Iată, cu adevărat, israelit în care nu este vicleșug.

48. Natanael I-a zis: De unde mă cunoști? A răspuns Iisus și i-a zis: Mai înainte de a te chema Filip, te-am văzut când erai sub smochin.

49. Răspunsu-I-a Natanael: Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești regele lui Israel.

50. Răspunsu-a Iisus și i-a zis: Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedea.

51. Și i-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă, de acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul Omului.

Iubiți credincioși,

Astăzi, în **Duminica Ortodoxiei**, Sfânta Biserică ne oferă un element esențial al identității noastre ortodoxe: *cinstirea sfințelor icoane*. Timp de peste un secol, unii împărați bizantini au dus un aspru război împotriva icoanelor lui Hristos, ale Maicii Sale și ale sfinților Lui, au condus persecuții împotriva credincioșilor, monahilor, teologilor și clericilor care le venerau și le apărau, văzând în ele dovada vizibilă a Întrupării lui Dumnezeu și a mântuirii oamenilor. Era atacată nu doar dogma centrală a Bisericii — Întruparea —, ci și spiritualitatea ortodoxă, efortul omului de asemănare cu chipul luminos al lui Hristos, precum și modul concret al prezenței Bisericii în lume. Împărații iconoclaști doreau un creștinism secularizat, subordonat statului și controlat direct de puterea imperială.

Represiunile lor s-au lovit însă de rezistența tenace, până la *martiriul*, a credincioșilor, călugărilor, teologilor și ierarhilor de seamă ai vremii. Aceștia au știut să apere nu doar legitimitatea teologică și duhovnicească, ci și sensul autentic creștin al prezenței Bisericii în societate. Apărând icoanele, chiar cu prețul vieții, ei au arătat că Biserica adevărată este cea care, în cuvintele Sfântului Pavel, comunică oamenilor „*taina dreptei credințe*”, și anume a credinței că: „*Dumnezeu S-a arătat în trup, S-a îndreptat în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit între oameni; a fost crezut în lume și S-a înălțat întru slavă*” (I Tim. 3, 15-16).

Iubiți fii duhovnicești,

Bisericile noastre ortodoxe pline de icoane sunt cele care mișlolesc în chip concret lucrarea de apropiere a lui Dumnezeu de oameni și a oamenilor de Dumnezeu, dându-ne puțința de a simți efectiv prezența mântuitoare și sfințitoare a lui Hristos și a sfinților Lui în viața fiecăruia dintre noi. În biserici, creștinii ortodocși primesc la dumnezeiasca Liturghie atât *Cuvântul scripturistic*, cât și *Trupul și Sângele euharistic* ale lui Iisus Hristos, Cel răstignit și înviat. Dar pe lângă Cuvântul și Trupul Domnului, noi primim și Fața blândă și luminoasă, plină de har și împăcare a Persoanei Lui divino-umane. Așa cum scria marele nostru teolog, părintele *Dumitru Stăniloae*, Hristos vrea să comunice permanent oamenilor nu doar cuvântul Său, ci și „*Fața Sa, în Care se cuprind concentrat toate cuvintele Sale*” și care „*comunică nu numai înțelesuri, ci și putere și viață. Credincioșii vor să aibă cu ei până la sfârșitul veacurilor nu numai cuvântul lui Hristos, ci și Fața Lui umană și prin ea „Fața” Dumnezeirii (...). Căci fără Fața Lui, în care e concentrată toată intimitatea și căldura față de oameni, cuvântul ar fi distant și teoretic*” (*Spiritualitate și comuniune în Liturghia ortodoxă*, Craiova 1987, p. 59-60)

Icoana ni se descoperă printr-un limbaj spiritual propriu din două domenii: *istoric* și *teologic*, fiind lipsită de cea mai mică formă de agresiune.

Limbajul *istoric* al icoanei ne amintește de evenimentele sfinte din istoria mântuirii și ne îndreaptă spre Împărăția cerurilor, oferindu-ne posibilitatea de a vedea spiritual cele ce nu se pot vedea și percepe prin simțuri. Prin icoana sfântă se descoperă Dumnezeu în inima noastră, după cum spune Sf. Ioan Damaschin „*Ceea ce este cuvântul pentru auz, aceea este icoana pentru văz, căci cu ajutorul minții ne unim cu icoana*” (*Cultul Sfințelor icoane*, Trad. de D. Fecioru, București, 1937, p. 19).

Așadar, Evanghelia și icoana nu pot fi despărțite una de cealaltă.

Icoana ne vorbește, de asemenea, *tainic-teologic* și ne cheamă la rugăciune, devenind prin sfințire: „*locul unei prezențe harice*”, făcând legătura între noi și persoana sfântă zugrăvită pe ea, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel, care zice: „*... noi privim ca într-o oglindă cu fața descoperită slava Domnului...*” (II Cor. 3, 18).

Între icoană și cel zugrăvit pe ea există o legătură harică primitivă prin sfințirea ei, adică o apropiere nemijlocită de Hristos și de Sfinții Lui, făcându-o astfel vrednică de cinstire, după cum ne învață Sfinții Părinți ai Bisericii: „*Dacă nu te închini icoanei* — spune același Sf. Ioan Damaschin —, *nu te închini nici Fiului lui Dumnezeu, care este icoana vie a nevăzutului Dumnezeu și chip cu totul asemenea. Mă închin icoanei lui Hristos, ca unul ce este Dumnezeu întrupat, icoanei Născătoarei de Dumnezeu, Stăpâna tuturor, ca una ce este Maica Fiului lui Dumnezeu, icoanei sfinților, ca unii ce sunt prietenii lui Dumnezeu (...); mă închin icoanei acelor care au trăit călcând pe urmele Lui, zugrăvesc biruințele și pătimirile lor, pentru că prin ele mă sfințesc și mă aprind de râvna de a le imita. Căci cinstea adusă icoanei se îndreaptă către cel înfățișat în icoană*”, spune dumnezeiescul Vasile (*Cultul Sfințelor icoane*, p. 23)

Iubiți fii duhovnicești,

Lupta pentru icoană a fost lupta pentru Fața luminoasă a lui Hristos, pe care este rezumată întreaga credință și viață creștină, întreaga Ortodoxie. Biruința smerită prin martiriul și mărturie a sfințelor icoane în Bizanț a fost triumful Ortodoxiei asupra iconoclasmului secularizator al Imperiului bizantin. În epoca noastră, locul ideologiilor totalitare a fost luat de alte forme subtile de rățăcire a persoanei umane, de la adevărul credinței. **În numele unui respect pentru om, greșit înțeles, după 17 ani de la căderea comunismului, vedem cu durere că și la noi Ortodoxia și icoanele ei redevin ținta unor atacuri nedrepte. O arată cele două campanii agresive din toamna anului 2006 pentru eliminarea orei de religie din învățământul public, precum și a icoanelor din școli. Un nou iconoclast încearcă să-L alunge pe Hristos din conștiința publică, să-i priveze pe copiii de învățarea dreptei credințe și de contemplarea Feței Lui divino-umane.**

Prezența icoanelor în școli depășește rolul de mijloc didactic intuitiv pe care îl poate avea la ora de religie, ele fiind imagini sfinte și sfințitoare care oferă autoritate divină în formarea intelectuală și spirituală a tinerei generații. (s.n.)

Din Pastorală Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române la Duminica Ortodoxiei, din anul 2007

Răspuns duhovnicesc

- **Î1: Care este misiunea unui creștin astăzi ?**

R1 - P.Cuv. Clement Haralamb, Starețul Mănăstirii Trei Ierarhi din Iași:

- Misionarismul a avut în toate timpurile greutatea lui. Dar dacă ne gândim la frumusețea de a fi misionar și mai ales la bucuria de a face cuiva cunoscut pe Dumnezeu realizăm importanța acestor aspecte mântuitoare. De aceea Apostolii când erau bătuți, prigoșiți, persecutați pentru că au răspândit Cuvântul lui Hristos, ei se bucurau. Se bucurau că pentru Hristos au suferit ceva.

Așa și noi...Acuma nu ne prigonește nimeni, nu ne oprește nimeni ca să facem misiune religioasă, ci doar distanțele, doar tehnica, alte lipsuri, dar oamenii nu se împotrivesc așa cum se întâmpla la începutul creștinismului.

Iar misiunea creștinului este mereu aceeași, în toate timpurile: a vesti pe Hristos, prin cuvânt și faptă, a clădi Împărăția lui Dumnezeu pe pământ, în chipul văzut al Bisericii.

- **Î2: Credinciosul soluționează în spațiul luminat al credinței în Dumnezeu, toate problemele sale. Dar mulțimile de oameni care au pierdut credința, sau n-au avut-o vreodată, sau o au foarte puțin ? Ce vor face ei în perspectiva viitorului, a mântuirii lor ?**

R2: P.Cuv. Clement Haralamb, Starețul Mănăstirii Trei Ierarhi din Iași:

Dacă nu cunosc Biserica, nu au cunoștință nici despre starea de mântuire și în cazul acesta nu au cum să o caute..., nu li s-a făcut cunoscut... Și de aceea nici nu știu de fapt ce să caute...

Se gândesc doar la faptul că aici este o viață la care trebuie să se refere toată activitatea lor materialistă...Nu judecăm pe nimeni, dar marile nefericiri își au originea în înstrăinarea de Dumnezeu, a cărei formă extremă este necredința.

Cuvânt al Sfântului Vasile cel Mare

În primul loc din Cartea Proverbelor, putem cunoaște: “*Înțelepciunea și învățătura*” (Prov. 1,2).

Înțelepciunea este știința lucrurilor dumnezeiești și omenești și cunoașterea cauzelor lor. Cel ce teologhisește bine cunoaște înțelepciunea, așa cum spune și fericitul Pavel: “*Iar înțelepciunea o grăim celor desăvârșiți; dar nu înțelepciunea veacului acestuia, nici a stăpânilorilor veacului acestuia, care sunt pieritori, ci grăim înțelepciunea lui Dumnezeu întru taină, pe cea ascunsă a lui Dumnezeu, pe care a rânduit-o Dumnezeu mai înainte de veci*” (I Cor. 2, 6-7). Iar cel care înțelege pe Creator din facerea lumii, a cunoscut și el pe Dumnezeu din înțelepciunea cu care a fost făcută lumea. Că “*cele nevăzute ale lui Dumnezeu de la facerea lumii se văd când cugeți la cele făcute de El*” (Rom 1, 20).

Cartea Proverbelor ne înalță la ideea de Dumnezeu când spune: “*Dumnezeu prin Înțelepciune a întemeiat pământul*” (Prov. 3, 19); și: “*Când pregătea cerul eram cu El*” (Prov. 8, 27) și “*Eram alături de El, lucrând împreună cu El; eram și Eu; și Se bucura de Mine*” (Prov. 8, 30). Cartea Proverbelor ne spune toate acestea despre înțelepciune,

personificând-o, pentru a ne-o face cunoscută în chip clar. Și, pe scurt, cuvintele: “*Domnul M-a zidit început căilor Lui*” (Prov. 8, 22) vorbesc de Înțelepciunea care se arată în lume, aproape dând glas, prin cele văzute, că de Dumnezeu s-au făcut, pentru că nu întâmplător strălucește în cele create o atât de mare înțelepciune. Că, după cum “*cerurile spun slava lui Dumnezeu, iar facerea mâinilor Lui o vestește tăria*” (Ps. 18, 1) - și o spun fără glas—”că nu sunt graiuri, nici cuvinte ale celor glasuri să nu se audă” (Ps. 18, 3), tot așa sunt unele cuvinte și ale Înțelepciunii Întâi-născute, Care înaintea celorlalte a fost pusă temelie zidirii în timpul creației. Înțelepciunea aceea proclamă în tăcere pe Ziditorul și Domnul, ca prin Ea să te urci la ideea singurului Înțelept.

Este însă și o înțelepciune omenească, adică priceperea în treburile vieții, potrivit căreia numim înțelepți pe cei care cunosc în amănunțime meseriile folositoare. Pentru aceea, în cea mai mare parte a Cărții Proverbelor, Solomon dă sfaturi cu privire la înțelepciune. “*La răspântii înțelepciunea Este laudată, în piețe vorbește cu îndrăznire și de pe vârfurile zidurilor se propovăduiește*” (Prov. 1, 21-22)

Autorul Cărții Proverbelor, cunoscând ambiția oamenilor și că noi cu toții iubim strălucirea înțelepciunii, prin laudele aduse înțelepciunii ne îndeamnă sufletele să ne-o însușim fără lenevie și fără superficialitate. Solomon spune că pretutindeni se vorbește de înțelepciune: pe drumuri, în piețe, în fortărețele cetății. Vorbește de porți, de piețe și de ziduri, tocmai pentru a arăta, prin răspântii și piețe, strălucirea înțelepciunii, iar prin ziduri, folosul ei; pentru a arăta, prin răspântii și piețe, strălucirea înțelepciunii, iar prin ziduri, folosul ei; pentru a arăta că înțelepciunea este îndestulătoare pentru întărirea vieții.

(Sf. Vasile cel Mare, *Omilii și cuvântări*, Editura Inst. Biblic și de misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2004, pp. 202 - 204)

Doriți să vă clarificați o problemă de credință ?

Orice întrebare sau nelămurire pe care o aveți cu privire la diversele aspecte ale vieții noastre duhovnicești poate găsi un răspuns ziditor !

Așteptăm sugestiile și întrebările dumneavoastră în cutia ce se află lângă pangarul parohiei, iar răspunsul autorizat nu va întârzia !

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru
susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile
culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în
contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450
deschis la Raiffeisen Bank

Abonamentele la FOAIA PAROHIALĂ

se pot contracta, până pe data de 20 a lunii în
curs pentru luna următoare, prin Pangarul
Bisericii sau apelând Secretarul de redacție, tel
0741 706 602 sau OFICIUL PAROHIAL, 211 273

PREȚUL UNUI ABONAMENT:

- * Pentru 1 lună: 2 RON
- * Pentru 6 luni: 10 RON
- * Pentru 1 an: 20 RON

De asemenea, pentru completarea colecției
dvs. Vă putem oferi și numerele din anii trecuți.

Acțiuni filantropice în Postul Mare

Sâmbătă, 24 februarie 2007, prin implicarea
doamnelor Florica Cimpoi, Eufrosina Crudu,
Elena Borș, Elena Mocanu, Ana Crivoi și Dr.
Gabriela Mărgineanu, din produse primite prin
bunavoința creștinilor ce au adus la Biserică
ofrande pentru a face milostenie, s-au realizat
circa 100 pachete, care au fost transportate și
împărțite de domnul Ing. Gheorghe Aioanei la
Secția Pașcanu a Spitalului de Pneumoftiziologie
Iași și un număr de 20 pachete mai mari, care au
fost distribuite creștinilor nevoiași din parohie.

Dorim să adresăm pe această cale mulțumiri
tuturor familiilor care, începând cu data de 17
ianuarie a.c., au asigurat și asigură masa de prânz
pentru toți muncitorii implicați în executarea
lucrărilor de reparații și igienizare interioară a
bisericii, precum și înlocuirea instalației electrice.

PROGRAMUL DUHOVNICESC ÎN POSTUL MARE

Pentru taina spovedaniei

- **Marțea, Miercurea, Joia și Vinerea:**
8.00 - 11.00 și 18.00 - 20.00
- **Sâmbăta: 17.00- 20.00**
**- din considerente canonice temeinice și pentru
a nu afecta desfășurarea serviciului liturgic,
îndemnăm pe credincioși a nu mai solicita
spovedanie în cadrul slujbelor premergătoare
Sfintei Liturghii SÂMBĂTA, DUMINICA și în
SĂRBĂTORILE CU CRUCE ROȘIE**

PENTRU PRIMIREA TINEI SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII

DUMINICA, în SĂRBĂTORILE CU CRUCE ROȘIE sau
SÂMBĂTA, la Sfânta Liturghie și nu în afara acesteia. Pentru a beneficia
cu adevărat de unirea cu Trupul și Sângele lui Hristos, recomandăm
primirea Sfințelor Taine în momentul canonic orânduit de Sfinții Părinți,
adică spre sfârșitul Sfintei Liturghii și după cuvenita citire a rugăciunilor
pentru împărtășanie.

Pentru ca urcușul duhovnicesc al Postului Mare să fie ziditor pentru toți,
îndemnăm pe credincioșii noștri să-și poarte de grijă de cele sufletești și
să se spovedească în această perioadă, până la Duminica Floriilor,
săptămâna Patimilor având un caracter cu totul special, dedicat Jertfei
Mântuitorului și nu problemelor noastre personale.

Pentru persoanele bolnave sau în vârstă, care nu pot veni la Biserică, se
pot face programări pentru împărtășanie la domiciliu, la tel. 211 273 sau
0742 044 844

Astăzi a început colecta pentru Fondul Central Misionar destinat lucrării misionare, sociale și caritative a Bisericii Ortodoxe Române

În urmă cu 45 de ani, Patriarhul Justinian Marina
(1901-1977) a hotărât înființarea Fondului Central
Misionar al Bisericii Ortodoxe Române (BOR), destinat
nevoilor ei misionare și filantropice. Prima colectă din an
se face de atunci în *Duminica Ortodoxiei*. Din acest fond
importante sume au fost folosite an de an pentru ajutorarea
parohiilor sărace, pentru repararea bisericilor sau pentru
construirea altora noi și înzestrarea lor cu pictură, cu
obiecte de cult, veșminte și cărți de slujbă. Au fost ajutați
de asemenea frații români din afara granițelor țării, cei din
Basarabia și Bucovina, și viețuitorii români de la Sfântul
Munte Athos.

Anul acesta, Sfântul Sinod al BOR a făcut din nou
apel la toți preoții și credincioșii ortodocși din țară să
organizeze colecta pentru Fondul Central Misionar și să
contribuie "în această zi de prăznuire a Ortodoxiei fiecare
cum îl îndeamnă inima". Pastorală Sfântului Sinod este
citită astăzi, 25 februarie, prima duminică din postul
Paștelui din acest an - în toate bisericile și mănăstirile din
cuprinsul Patriarhiei Române.